

[Stæhr Johansen.]

som muligt at fremsætte lovforslag om anlæg af Storebæltsforbindelsen, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Horn: Jeg må meget undskylde over for de radikale, at jeg ikke nævnte, at hr. Bilgrav-Nielsen var medforslagsstiller til det dagsordensforslag, jeg fremsatte.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 16.20.

Mødet udsat kl. 15.49.

Mødet genoptaget kl. 16.20.

Forhandlingen genoptoges.

Guldberg: Jeg vil begynde med at sige, at den drøftelse, der har været her indtil nu, for så vidt ikke har bragt noget nyt ind i debatten ud over nogle forslag til dagsorden. Der er ikke noget nyt i, at man er uenig her i folketinget, det har man sådan set vidst længe. For mig er det centrale, som jeg også var inde på i mit første indlæg, det, at de spørgsmål, der her er tale om, er nogle, folketinget både i trafikudvalget og her i salen igennem mange år har arbejdet intenst med og ved adskillige lejligheder — under regeringer med forskellig farve — har fastslået, at nu skulle det være, og nu måtte man se at få truffet en afgørelse, så kunne der være to eller flere forskellige meninger, men nu måtte vi have en afgørelse. Der er fremført mange vægtige argumenter for, hvorfor man ikke kunne blive ved med at skubbe det ud, økonomiske, planlægningsmæssige osv. Det, jeg i særlig grad hæfter mig ved, er, at der i den sidste samling kom en klar tilkendegivelse fra folketingets side

over for den daværende regering af, at nu ville man ikke finde sig i længere, at man blev ved med at sylte denne afgørelse, nu måtte den frem, og nu måtte man have et løfte, som man fik, om, at det blev lagt således til rette, at der ved denne samlings begyndelse, altså i oktober måned, kunne ligge det materiale på folketingets bord, som kunne gøre, at man kunne få taget stilling til denne prioritering mellem de to projekter, som stadig deler vandene. Dette er en korrekt beskrivelse af historien, og jeg kan næsten kun gentage mig selv ved at sige, at der selvfølgelig ikke er noget overraskende i, at man ved et regeringsskifte ikke kan holde en sådan køreplan nøjagtigt, men derfra og til at nå frem til sidst på samlingen, efter at adskillige måneder er gået, at skulle nøjes med at konstatere, at man ikke er klar til at træffe en afgørelse, er jo et langt spring.

Nu er der fremsat et forslag om motiveret dagsorden af hr. Horn, et forslag, som i øvrigt i sin formulering indeholder noget, jeg gerne vil sætte et spørgsmålstegn ved. Der står nemlig: „med sigte på, at der for folketinget til fri forhandling“ osv. Jeg spørger mig selv, om folketinget kan vedtage en dagsorden, der går ud på — men det kan man måske — at noget skal til fri forhandling i næste samling. Men bortset fra dette, som mere er en formel betragtning, går denne dagsorden jo ud på det, som jeg i mit første indlæg netop har vendt mig imod, nemlig at sige: dette kan vi ikke tage stilling til i øjeblikket, det må vi helst skyde ud til afgørelse i næste samling. Det ligger klart, naturligvis, efter det, jeg har sagt i første omgang, at jeg vil ikke kunne anbefale at stemme for en sådan dagsorden.

Hr. Stæhr Johansen har markeret på det konservative folkepartis vegne, at man er klar til at tage stilling. Det har man også været før, vist ikke helt nøjagtig med samme indhold, men jeg er ikke klar over, hvordan det ligger. I hvert fald er man nu klar til at tage stilling, idet man er klar til at sige, at en fast Storebæltsforbindelse må have første prioritet. Jeg må sige, som jeg også sagde i mit første indlæg, at det vil ikke være muligt for mig at stemme for en sådan dagsorden, og at den efter min mening også er i stærk modstrid med alle de dispositioner, der blev foretaget på dette område, også i dette ting, i den foregående